

– mellem 42 og 43 pct. Hvis det havde været jallet i 1953, var den danske grundlov ikke blevet vedtaget dengang, så var den blevet forkastet.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Jeg vil blot lige minde om, at også i 1998 gælder reglen om, at korte bemærkninger højst må vare et minut.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensby (V):

Til hr. Søvnald:

Jeg tror ikke, vi når ret meget længere i dag med hensyn til diskussionen om de baltiske lande. Som jeg sagde i mit indlæg, er vi i Venstre overordentlig tilfredse med den indsats, der af den danske regering, af forsvarsministeren og udenrigsministeren, er gjort med hensyn til bestræbelserne på at få de baltiske lande med. Jeg har en helt klar opfattelse af, at disse bestræbelser vil blive fortsat også i fremtiden, og også for andre lande. Så jeg ser ikke, at der er opstået et sikkerhedspolitisk vakuum derovre, og jeg tror også, balterne selv ved det. Jeg har set pressemeldinger, der tyder i den retning.

Hr. Albrechtsen taler om noget i retning af, tror jeg det var, at jeg skulle repræsentere de gamle koldkrigere. Jeg skal ikke føle mig fristet til at sige, hvad hr. Keld Albrechtsen fortsat repræsenterer, en sådan diskussion når vi jo ikke ret langt med. Nej, jeg taler ikke om en koldkrigssituation, men vi har et moralsk ansvar for at støtte de lande, som nu kommer ind, og det vil jeg fastholde. Hr. Albrechtsens moral kan have en anden vinkel end min, men sådan er min, og jeg er altså ordfører for Venstre, så det er Venstres holdning.

Til hr. Gert Petersen:

Jamen vi må tage de afstemninger. Jeg kender også resultatet af afstemningen i Ungarn. I Tjekket og Polen forstår jeg, at der efter forfatningen ikke er mulighed for at bringe spørgsmålet til afstemning. Det er rigtigt nok, at der var en minimal interesse for afstemningen i Ungarn, men vi må jo respektere den interesse, der blev udvist, som udtryk for, at 85 pct. af dem, der stemte, altså går ind for NATO-sammenslutningen. Vi vil også herhjemme være bundet af et flertal i langt de fleste situationer, når vi sender noget ud til folkeafstemning, bortset fra grundlovsændringer.

Jens Jørgensen (KF):

Den 5. marts 1946 stod den på daværende tidspunkt forhenværende britiske premierminister Winston Churchill på Westminster College ovre i Missouri i USA og holdt den tale, der senere blev karakteriseret som Fultontalen, den tale, hvor han beskriver situationen i Europa, i Centraleuropa og i Østeuropa, en form for status efter Anden Verdenskrigs afslutning. Han siger i et afsnit af talen følgende:

»Verdens sikkerhed kræver en ny enhed i Europa, som ingen nation for stedse skal holdes uden for.«

Europa lå delt, lå brændende, kan man sige, efter 1945. Man fik skabt et NATO i 1949. Det var et første og nødvendigt skridt, synes i hvert fald Det Konservative Folkeparti.

Det, der herefter er pågæet, er en række forhandlinger, ikke påtvunget de tre lande, vi taler om, men ønsket af de tre lande. Tager man Polens præsident, Kwasniewski, udtaler han:

»Polen deler alle alliansens grundlæggende værdier, dens forpligtethed over for demokrati- et, menneskerettighederne . . .« osv.

Tilsvarende sætninger om demokratiet kan man læse i udtalelser fra Ungarns udenrigsminister, Laszlo Kovacs, og man kan føje Vaclav Havel til med samme formuleringer om demokratiet.

Der har været sagt mange ting om baggrunden og forudsætningerne for det her. Jeg tror, det er et vigtigt og et rigtigt skridt i en udvikling, hvor Europa bliver stadig mere fredeliggjort. Det er det, vi ønsker, og det er det, de tre lande selv har bedt om. Det er de tre lande, som det også fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslaget, man har taget stilling til, og man har i løbet af november måned tilkendegivet, at man synes, det er en rigtig udvikling.

Derfor støtter Det Konservative Folkeparti det beslutningsforslag, regeringen har lagt frem.

Villy Søvnald (SF):

Det er jo en ganske stor beslutning. Folketinget i dag diskuterer. Den amerikanske anerkendte diplomat George Kennan har karakteriseret den på følgende måde: »Den mest skæbnsvangre fejltagelse i amerikansk politik efter den kolde krig.«

Hvis nogen nu skulle formode, at det gør han af kærlighed til venstreorienterede bevægelser i verden i øvrigt, så tager man fejl. Det er nemlig faderen til inddæmningsteorien i sin tid over for Sovjet, vi har med at gøre. Det er ham, der